

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Anna Dziergawka

w sprawie T.Ł.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 marca 2026 r.

skargi prokuratora

na wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z 28 października 2025 r., sygn. akt XI Ka 777/25

uchylający wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z 26 maja 2025 r.

sygn. akt III K 1049/24 i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę T.Ł. przekazuje do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w Lublinie.

Antoni Bojańczyk

Małgorzata Bednarek

Anna Dziergawka

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z 28 października 2025 r., sygn. III K 1049/24 Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie stosując przepisy obowiązujące w okresie do dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 23 czerwca 2020 r. połączył skazanemu T.Ł. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ełku z 17 września 2021 r., sygn. III K 531/20 oraz karę roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z 7 listopada 2023 r. wydanym w sprawie o sygn. IX K 117/23 i wymierzył karę łączną dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie postępowanie umorzył.

Na skutek apelacji obrońcy, wyrokiem z 28 października 2025 r., Sąd Okręgowy w Lublinie uchylił wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z 26 maja 2025 r., sygn. akt III K 1049/24 i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Skargę na ww. orzeczenie wniósł prokurator i zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. zdanie drugie *in fine*, polegające na uchyleniu wyroku sądu I instancji w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec T.Ł. oraz przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy w sprawie nie została spełniona żadna z przesłanek wskazanych w naruszonym przepisie umożliwiającą wydanie przez sąd odwoławczy wyroku uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania. Prokurator wniósł o jego uchylenie zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę, obrońca wniósł o jej niezwłoczne rozpoznanie, nie zgadzając się ze stanowiskiem prokuratora.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga prokuratora okazała się zasadna, co spowodowało konieczność uchylenia wyroku Sądu Okręgowemu w Lublinie i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego nie potwierdziła bowiem, aby podstawą wydania orzeczenia kasatoryjnego była którakolwiek z podstaw wskazanych w art. 437 § 2 k.p.k., w tym powołana jako

podstawa zaskarżonego rozstrzygnięcia przesłanka konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Kognicja Sądu Najwyższego w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi obejmuje badanie czy w danej sprawie, na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji, zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza (art. 439 § 1 k.p.k.) albo czy sąd odwoławczy zasadnie uznał, że ma miejsce wypadek wskazany w art. 454 k.p.k. czy też konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Z analizy pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia wynika, iż podstawą uchylenia wyroku było uznanie przez sąd odwoławczy, że sąd pierwszej instancji w sposób błędny uzasadnił rozstrzygnięcie o zastosowaniu przepisów, które aktualnie nie obowiązują, uznając je za względniejsze dla skazanego. Z treści uzasadnienia w sposób jasny wynika, że ani kompletność, ani sposób przeprowadzenia dowodów przez sąd I instancji, nie budziła wątpliwości sądu odwoławczego. Sąd Okręgowy w Lublinie zanegował jedynie ich ocenę dokonaną przez sąd I instancji z punktu widzenia zastosowania ustawy względniejszej dla sprawcy zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. Sąd *ad quem* uznał dokonane w tym przedmiocie ustalenia sądu I instancji za lakoniczne. Pomimo tego, na co trafnie zwrócił uwagę prokurator w wywiedzionej skardze, nie skorzystał z uregulowanej w art. 449a § 1 k.p.k. instytucji uzupełnienia uzasadnienia wyroku, która umożliwia zwrócenie przez sąd odwoławczy sprawy w celu uzupełnienia uzasadnienia w określonej części w sytuacji procesowej, w której bez uzupełnienia uzasadnienia zaskarżonego wyroku sąd *ad quem* nie jest w stanie prawidłowo wypełnić funkcji kontrolnych w odniesieniu do zaskarżonego wyroku.

Reasumując, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy brak było podstaw do przyjęcia, że w sprawie zaistniała przesłanka uchylenia wyroku polegająca na konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

Tym samym decyzja sądu odwoławczego o uchyleniu wyroku zaskarżonego apelacją i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji pozostawała w oczywistej sprzeczności z dyspozycją art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k.,

stanowiąc jego rażące naruszenie. Skutkowało to koniecznością eliminacji zaskarżonego orzeczenia z obrotu prawnego oraz ponownego rozpoznania sprawy w instancji odwoławczej, z obowiązkiem respektowania zaprezentowanych wyżej ocen prawnych. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Antoni Bojańczyk Małgorzata Bednarek Anna Dziergawka

[WB]

[r.g.]